

Unghvár, április 23.
1864.

FELVIDÉK.

Második évi folyam
17. szám.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

az ungh- és zemplénmegyei gazdasági egyletek, az ungh-szerednyei borászati társulat,
és az unghmegyei takarékpénztár

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési ára: Egy évre 6 for.
Fél „ 3 „
Hirdetések jutányosan közöltetnek.

Felelős szerkesztő s kiadó tulajdonos
Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő és kiadó hivatal, hová a kéziratok és
előfizetési pénzek küldendők, szobránczi utca
913
363 szám.

Értesítés

Mely szerint az ungh-megyei gazdasági
Egyesület tavaszi gyűlésének határidejéül
Szerda május hó 4-ike elnökileg kitzetvén:
tisztellett felhivatnak a t. cz. egyleti tagok, hogy
a kitzött napon az unghvári Korona vendéglő
nagy teremében reggeli 10 órakor megjelenni szí-
veskedjenek.

Kelt Iskében apr. 14-én 1864.

id. Horváth Gábor
gazd. egyleti elnök.

Egy szerény indítvány

Mezey József festő-művész érdekében.

Ki ne tudná olvasóink közül, hogy a leg-
háládatlanabb pálya a művész-pályája!

Legtöbb szorgalom, fáradság, tanulmány s
következetességet a művészet igényel, s ha jö-
vőjét tekintjük, nem esoda hogy főleg hazánk-
ban a számitó atya, ki gyermekének jövőt akar
biztosítani, egyaránt idegenkedik minden mű-
vész pályától. — Egy kereskedő, iparos, vagy
kézművesnek egypár év s néhány száz forint
majdnem gond nélküli jövőt biztosít; míg
egy művész — nemes szenvedélytől ösztönözöt-
te — egész életén át azért éheznek, tűn, tanul és
szennved, hogy midőn a lelki küzdelmek által
megviselt teste, utolsó napjait a léke s nyugalom
pamlagán kívánná eltöltöni, az emberek
könyörületétől várja táplálékát.

Mezey József festő-művész hazánkfia
20 évig tanult, s midőn ügyes és fáradhatlan
keze, élénk képzelme, s kitünő ízlése mindinkább
a tökélyesbül felé vezeték jeles esetjét, ak-
kor szemei felmondák a további szolgálatot.

Másfél évig tanulmányozá Mezey Olaszor-
szágban a világ legnagyobb művészeinek bánu-
latos műveit, honnan mint nagyhirű Markónk
szép jövőjü tanítványa azért hozá haza dús ta-
pasztalásait hogy azokat kedves hazájának adja
át. —

Művészetének élt folyvást, s mint család-
apának sokat igen sokat kellett dolgoznia, hogy
élelmét bekeresse.

Egypár év óta gyengülni kezdének szemei,
s a jelenben ott áll, hogy szeme világát, melyre
oly nagy szüksége van a hazai művészetnek, s
családjának, az orvosok tanácsa szerint egyedül
Gräfenberg csodás hatású vize mentheti meg.

Mezey Bereghmegyében született s Szath-
máron tanult; művészi utjából hazatérve Munkács-
ra telepedett meg, most Nagy-Bányán lakik;
de ő sem Bereg-szem Szathmár megyéjé — hanem
a hazáé.

Egy két megye sokat tehet ugyan, de még
sem annyit, amennyit művészeink szomorú
állapota igényel.

Bizalommal fordulunk tehát különösen
Ungh- és Zemplén-megye lelkes hölgyeihez
(e két megyében lévén a „Felvidék“ legjobban
elterjedve) hogy áldozatkészségüket egy immár
munkaképtelen művész megmentésére felaján-
lani kegyeskedjenek.

Nézetünk szerint e két megyében, hol any-
nyi példáját láttuk már a felebaráti szeretetnek,
s a honleányi lelkesedésnek négy műkedvelői
hangversenyt minden erőmegfeszítés nélkül le-

hetne összeállítani és pedig Unghvárott,
Homonnán, S. a. Ujhelyen és Tokajban.
Vajha szerény indítványunk mielőbb visz-
hangra találna!

— 6 —

Jegyzéke

azon jótévknek, kik az 1863-dik évi szá-
razság által Zemplénmegyében inségre jutot-
tak felségeléseül a megyei gazdasági egyesü-
let részéről kibocsájtott iveken adakoztak:

(Vége.)

Milko Alajos ivén: Német Ersi 1 frt, Milko
Alajos 2 frt, Milko Lori 1 frt, Batsinszky 2 frt, An-
drassy Antal 1 frt, Kelemen 1 ft, Zsolnay 2 frt, Szent-
pétery 1 frt, Névtelen 1 frt, Szirmay Pál 2 frt, Ma-
jor István 1 frt, Stempész Ignác 1 frt.

Szentlélek Gyula ivén: gyűjtő 2 véka búza, 6
véka rozs.

König Emmánuel ivén: gyűjtő 1 köb. rozs.
Fridman Lipót ivén: gyűjtő 1 köb. búza 1 köb.
rozs, 1 köb. árpa.

Pajkossy József ivén: gyűjtő 1 köb. rozs.
Szmerkovszky András ivén: Szuhy Péter 30
kr., Sámogy községe 1 frt, 56 kr. Lasztomér közsé-
ge 2 frt, Moesár községe 1 frt, Szmerkovszky András
1 frt.

Balogh Pál ivén: a kintsesi eselődés 1 köböl
1/4 véka búza 1 köb. 1/2 véka rozs, a kintsesi felé-
sek 11 frt, 60 kr. 2 köb. 1/4 véka főzelék, Balogh Pál 2 f
2 véka búza, véka rozs, 2 véka árpa.

Glük Samuel ivén: Braun Armin 50 kr., Gás-
pár Lajos 1 frt, Vaisz Mózes 50 kr., Sia Diamant
véka főzelék, Grün Selig 1 véka árpa, Glük Samu
1 frt.

Deresényi Kálmán ivén: gyűjtő 10 köb. rozs,
10 köb. árpa.

Mattavovszky János ivén: Feszory 2 frt. Urecz-
ky Béla 1 frt, Szeretin Zsigmond 1 frt, Matavovszky
János 8 frt. Pospisil 1 frt, Szedlatsek 1 frt, Névtelen
2 frt, Névtelen 1 frt, Névtelen 1 frt, Rosental Simon
1 frt ifj. Rosental 1 frt.

Leherer Mihály ivén: gyűjtő 30 frt.

Kossuth Mihály ivén: gyűjtő 10 frt

A gyűjtő ivek tanúsítása szerint begyűlt ös-
vesen 937 frt. 35 kr. búza 74 köb., gabona 193 köb.
3 1/4 véka árpa 88 köb. 1 és egy fél véka főzelék
16 köb. 1 1/4 véka, bargonya 17 1/4 köböl.

közli: **Boronkay László**
egyl. jegyző.

Egy téli éj álma.

(Polytatás).

Császárok atya — mondá Chrysoloras, —
te parancsoltad hogy egész nyíltszívűséggel
szóljak rólad, nem akarom eltitkolni előttem né-
zeteimet eme nevezetes forrongásról és ösztön-
ről, mely a népek szellemét elfoglalja; — a ke-
resztények tanának szükségkép többet kell ma-
gába foglalnia mint merő ábrándozást és eszte-
lenséget, mert megjegyzendő hogy nem csak a
közönséges nép, hanem előkelők is, nem csak
tudatlanok hanem tudósok is, nem csak ifjak,
hanem élemedett öskek is meggyőződésből vall-
ják a keresztény tanítványt, ők semmi illetlen,
semmi vétkest, el nem követnek, hanem inkább
csendes, becsületes életre törekszenek, lehetet-

len! hogy ez esztelenségnek lenne gyümülése, kü-
lönben az embernek a bölcsességen kellene két-
kednie. — Igaz elhagyják ők az Isteneknek ré-
gi egyházait és oltárait, de miért? mert egy lát-
hatatlan mindenható Istenben hisznek, és uram
nem vagy e te magad is arról meggyőződve?
hogy a mi Istenünk szobrai csak szobrok, és
nem Istenek? hogy azok csak a felsőbb elrejtett
istenségre mutatnak? ez oly igazság, mely a
bölcsésk iskoláiban ha nagy elővigyázattal is
már régen tanítottak, azon igazság az, melyért
Socrates a bürök kelyhet oly szent nyugottság-
gal ivá meg, s megdicsőült, oly igazság ez mely-
lyet mind az megismer a ki a nyers tömegtől
magát tudománya által megkülönbözteté. —
És ezen igazság a kereszténység által a népek
közé terjed, és naponkint uralkodóbbá válik.

Épen ez az, a mi veszedelmes, ez az, a mi a
világ békéjét, a mi az összes eddigi intézménye-
ket végveszélylyel fenyegeti! mondá Diocletian,
nem minden igazságokat jó a néppel tudatni,
hova fogunk jutni, ha az oltárok romba dülnek
és az istenektől felelem megszünik? mi fogja
még azon nyers tömeget féken tartani, a mely
még látható istenek félelméből is csak alig tesz
jót? mit fog az tenni a láthatatlan Istentől féle-
lemből?

Ha a Császárok az ilyen elvek háborítlan
terjesztését megengedik, akkor utóljára magok
is lefognak taszitatni a trónról mint az eddigi
istenek.

Te bevallod tehát — hogy ezen elvek iga-
zak, és azokat tagadni nem lehet, jegyzé meg
Chrysoloras.

Diocletian viszonzá: barátom sok olyan
mi az iskolában nem veszedelmes, az utcákon
botránkoztató, sok olyan a mi magában helyes
a közönséges életben pedig illetlen és zavart
okoz. Ama igazság, ha magában véve igazság is,
azok közül való melyek a társaságnak minden
kötelékeit szétszaggatják és a birodalomnak
fenálló alkotmányát alakjában megrendítik, az-
ért a császárok hatalmában álló minden eszkö-
zökkel el kell annak nyomtatni.

Chrysoloras erre kérdé: ha te ó császárom
a nép egyik tagja volnál, és egy hatósági pa-
ranas azon igazságot hazugságnak nevezné, —
megszünne-e azért az előttem igazság lenni? és
ha tégedet halálos büntetés fenyegetésével kény-
szerítenének meggyőződésed megváltoztatására
vajjon azért megváltoznának-e, és te az ellenke-
zőről meggyőződnél e? — Látod uram így van
az a népben, — fogságok, száműzések meg-
fosztások a jószágok és hivataloktól, magok a ki-
végeztetések is ezélszerűtlenek az uralkodni kez-
dő meggyőződésed, a kor szellem kiirtására, —
a szellemi mindenhatóság ellen mit sem használ
a vasnak és aranynak hatalma, amaz győz, mert
istenj eredetű.

De ha ily elvek, és tanok mellett a népek
szelleme, az álladalomnak fenálló intézményei-
től elidegenedik? veté közbe a császár.

Akkor ezen intézményektől a világ is eli-
degenedik, és azok mint a világ életéhez többé
nem tartozók minden erőszak nélkül is saját
korhadságuk miatt össze fognak roskadni; az
emberiség meggyőződésai teszik az emberiség
életét, és törvényét, minden látható polgári in-
tézmények ezen meggyőződéstől nyerik az érté-
ket és értékelenséget, az életet, vagy halált. —
Azon uralkodó a ki a kor meggyőződése ellen
harczol, jövővény ezen korban, — az ő eszméje

többé, nem az emberiség eszméje — az ily ural-
kodó vagy mint rossz akaró gyűlöletet, vagy
mint bolond megvetettni fog.

(Vége köv.)

TOMA ANDOR.

Beregéből.

Munkács april 18-án 1864.

Mezei József szobrász festőművész ha-
zánkia felségelésére f. hó 17-én rendezett hangver-
senyünk úgy a műkedvelők meglepően kielégítő elő-
adásait, valamint a begyűlt segélyösszeget tekintve
is várakozáson felül jól ütött ki. Nem nagy ugyan
az összeg melyet Mezei József szerencsétlen bará-
tunknak nyújthatunk, sőt fájdalmas helyzetéhez mér-
ve vajmi kevés, de városunk tehetősb osztályához,
s a helyek csekély árához képest a befolyt 178 frt
eddigéle azon maximum, melyet minden néven ne-
vezhető jótékonykezélu egyes előadásaink által el-
érhetünk. — E jó siker főleg a minden szép, jó és
üdvös iránt lelkesülni tudó Freyseysen Uray
Ida urnő kezdeményezésének, s nemes keblü
hölgyeink buzgalomával párosult közreműködésének
köszönhető. Csalhatlan jele ez annak: hogy míg a fér-
fiak vállvetve is csekély sikert aratnak; a női gyöngéd
kezek által elvetett mag dúsan megtermi gyümölcsét.
Vajha a szomszéd megyék, s különösen Ungh is-
mert nemes keblü hölgyei is felkarolnák e szerencsét-
len honfitársunk sorsát, kinek arcz-és tájképei, de
különösen mintául szolgálható oltár-képei vidékünkön
valóban díszlenek.

T.

Nógrádból.

Pálfalva april 10. 1864.

Tisztelt szerkesztő ur! A vidék távolsága, bi-
zonyos tekintetekben nevezetessége, fog talán némi
é. deket kölcsönözni tudósításomnak.

Evégéből a hazának más táján lakó, s erre még
nem utazott olvasó kedvéért kísérsük meg néhány
toll vonással — mennyire sikerül — hü képét adni,
hogy tájékozhasa magát azon kiváló mozzanatról,
mely jövőben honi kereskedelmünk s iparunkat oly
nagyban elő fogja segíteni.

Nógrádmegyének fekvése általában hegyes, s a
szép lapályok megragadó képen váltakoznak a fel-
legokig emelkedő csúcsokkal. S minden habozás
nélkül rá mondhatjuk, hogy e megyének topografiai
minősége adá gazdag történeti multját. Mert hol
van oly sok várrom — utómaradványa a hajdan nagy,
de gyakorta véres napjainak — mint e megyében?

E várak a régi csatás időkben sokszor a leg-
nagyobb ősi családoknak adtak menedék helyet. S
Nagy Iván Magyarország családairól írott könyvét
olvasva, látjuk hogy a legrégibb családok Nógrád-
ból veszik eredetüket — csekély gondolkodás után a
sok várban fogjuk lelteni okait.

A vidék hegyes fekvése miatt nem lehetett ne-
héz azon gondolatra jönni, hogy itt a föld méhében
bármi hasznos-hajtó ásvány létezhetik. Erre utal-
tak a gyulári vizmosások, melyek sok hasznos ásvány-
anyagot hordtak ki belsejükből.

Igy lett hogy a kőszent sok helyen megkezdék
bányászni néhol sikerrel, míg máshol alig a legpará-
nyibb bevétellel.

A Salgó vidéke — mely a Fülel-pásztói or-
szágutban fekszik — mindeztideig legjobban tudá ma-
gát rendszeresíteni s szerves egészszé kinőni.

1860-ik év november 24-én költ határozattal a
Helytartó-Tanács kiadta a társulat számára engedé-
lyét, mely által a társak más társak fölvételére is jo-
gosítottak, kik csatlakozásuk által, hasonló jogokat
s előnyeket szerezhetnek.

A közzéadás társulat birtokában van azon jogilag
biztosított és 14,800 holdra menő közzé területnek
mely Nógrádmegyében, salgótarjáni, zagyvai, pálfal-
vai, kazári és több szomszéd határokon létezik, és
már jelenleg 16 külön pontokon kiaknáztatik.

Szakértők hiteles nyomozásai szerint a fent
említett közzételepek általán a völgyek színe fölötti
partokon fekvő, a mélyebben fekvők számba vé-
tele nélkül 1443 millió bécsi mázsa szén tartal-
maznak, mely kitűnő fény-közzé levén, 6—10 láb-
nyi vastagságban fordul elő, és hűvösebb nézve
annak tiz mázsa egy öl fényőfával egyenlő. Sok
évi tapasztalások azt mint tüzelőt általán, s tekintve
kén nélküli sajátságát, különösen a légszesz készítő-

sére, vas finomítására, kazánok fűtésére, kályha és
tűzhely melegítésére kitűnően használhatónak és köz-
kedvességben részesültek bizonyítják.

A mai időkben, midőn az erdők napról napra
mindig jobban pusztítottak, égető szükség van az
iparnak oly anyagra, mely e tüzelőt tökéletesen he-
lyettesítheti; mert ha kivagdadjuk erdeinket, köny-
nyen éghajlatunkat tehetjük veszélyessé, mert nem
levén mi a fellegeket lehűtse, megfosztatunk az eső-
zésektől. Ily tekintetekből csak üdvözölhetjük a
Szent-István közzéadás társulat létre jöttét.

Önvédelem.

A „Közérdekek Csarnokának“ vis-
hangja a „Felvidék“ kopogtatásaira.

Kleobolus*) aranymondaitól emlíny-
szálul tüzetem kebelemre e mondatot: „Légy jó
barátidhoz, hogy hozzád azok hírségesek ma-
radjanak, de légy jó ellenségeidhez is,
hogy ezek barátiddá váljanak.“ Ezen elv szelle-
méből indulok ki, midőn a „Felvidéknek“ kö-
szönetet mondok azon serénységért, hogy a
még csak tervben levő „Csarnokra“ a közönsé-
gét eleve figyelmezteté.

Köszönet ezen javamra szolgáló ismertetés-
ért; habár nem is látszik indokolhatónak azon
eljárás, hogy oly építmény rajzát, mely
még csak a tervező eszméjében is a létezés és
nem létezés körül, mint Mahomed koporsója ég
és föld között lebeg, légből kapott torz-
alakban ismertessük olyként a közönség-
gel, mint ezt a „Felvidék“ a „Csarnok-
ka“ kősa hir után, már most, tehát akkor
tevé, midőn még annak létezméje meg sem
szilárdult, és még talpköve — az engedély —
beszerezve sines. 1)

Sajonnal hatott azonban lelkelemre azon
gyöngédtelen hasonlítás, mintha vállalatom vi-
har alakjában fogna megjelenni, mely a „Fel-
vidék“ szavaiként: „hasonló a természet mai
zivatarához, mely a növényeket elfa-
gyasztással fenyegeti;“ mert hiszen e ha-
sonlítás szeliden szólva többi közt azon okból
sántikál, mert a vihar mulékony, vállalatom
pedig állandóságra számít, és számítt műiz-
lésre az itteni nagy számú értelmiségnek,
mellyel az ég e silány vidéket mostoha anyagi
helyzeteért s zellelemi kincsével kárpótolta. 2)

De ha már a „Felvidék“ viharhoz akar-
ja minden áron hasonlítani vállalatomat, legyen
tehát az ő kedve szerint. Hasonlitsan az a nyá-
ri viharhoz, mely után megtisztul a lég,
és mely után annál fényesebb az ég. Legyen
vállalatom vihar, melynek után felragyog a
nap, hogy melengető sugárinál megérlelődjék a
nemes gyümölcs, és hulljon porba az, mely
életképtelen. 3)

*) Kleobolus a hét görög böles egyike
vala.

1) A „Felvidék“ azt mondá: hogy N. G.
megyei főjegyző ur egy „Közérdekek Csarnok-
ka“ című lapot kezdé ki, melynek szerkesztője
közzéadásunk kősa hir után írta, akkor ennek elle-
nében Önvédelemnek adatokkal kellene bizo-
nyítania, hogy folyamodása f. hó 9. a mikor lapunk
napvilágot látott, még be nem adatott; ha pedig ezt
nem teheti, esedálnunk kell, hogy állíthat olyast
„mintha mi légből kapott torzalakban ismertetőnk
oly építmény rajzát mely még csak a tervező
eszméjében is a létezés és nem létezés
között lebeg.“ Vagy még a folyamodvány beadása
után is ott lebegett? Szerk.

2) A hit boldogít.

3) Mi soha sem dicsértük a „Felvidék“
pedig ha más megdicsérheti maga magát, miért
ne dicsérhetnők meg mi is lapunkat? De nem tet-
tük, sőt előfizetési felhívásainkban mindannyiszor
beismertük a hiányt — ami lapunk körében felme-
rült s azt a kezdés nehézségének kértük tulajdonít-
tani. — Önvédelemző „életképtelen“ ki-
tétele ellen sem védelmezzük lapunkat, hanem egy-
szerűen a napi sajtóra hivatkozunk, mely hogy még
sem tartja egészen oly életképtelennek mint a „Közér-
dekek Csarnoka“ tervezője, az alábbi e tárgyra
vonatkozó közleményekből nyilván kitetszik. Neve-
zetesen:

A „Pesti Napló“ ezt írja:

Ungvárt Nehrebeczky György ur —
irodalmi nevét nem ismerjük — „Közérdekek
Csarnoka“ című lapot akar megindítani. Mi ezél-
ből? nem tudjuk. Ungvárt ugyanis már régebb il-
óta fennáll a Bánóczy Ferencz szerkesztette

Allítólag a „Felvidék“ megsemmisítésé-
re törő „fekete vértük“ meg nem nevezése
is indiseret eljárás. Mert ily általánosságban még
valaki a „Csarnok“ építészt is gyanu-
sithatná, holott Feri jó barátomról
fel nem teszem hogy már feledte volna azt, mi-
szerint én valék az, ki neki a „Felvidék“ en-
gedélyezésérti kérvény, és programm tervezé-
tét körvonalozta, sőt az általa kikért pártfo-
gást ja vára érvényesíté. 4)

A mi a leendő munkatársak fölőli ész-
revételt illeti, legyen szabad emlitenem, hogy
azon kitétel mintha munkatársaim „hivatal-
nokok s Isten tudja kik“ lennének, lega-
lább is dicséret, mert tudom, hogy a tisztvisé-
lők e „Csarnok“ épületébe illesztendő anyag
összehordására fognak birni elég erővel,
minthogy ők most egy milliárdszor nagyobb ál-
lam épület oszlopaiként szerepelnek.

„Felvidék“, és feladatát jól betölti, vidékének
érdekeit híven képviselvén. Ugy tudjuk, hogy e lap
meglehető pártolásnak örvend, s birja közönsége
megelégedését: az új közlöny tehát feleslegesnek
tűnik fel s megindítása azért sem tartható czélsze-
rűnek, mert ama vidék közönsége, mely mostani
mennyiségében előnyvel támogatja helyi lapját,
ha újnak keletkezésével megoszlik, ezt tenni hason-
ló eredménnyel nem leendő képes, s vagy e gyík, vagy
másik csakhamar úgy járhat, mint az ötször-hatször
népesebb Szegeden járt vala a „Szeged“ a most is
fennálló „Sz. Híradó“ mellett. Ajánljuk azért az otta-
ni t. közönség további pártfogásába a helyes irányu
„Felvidék“
et.

(A „Magyar Sajtó“) Ungvárt új lapot
készül megindítani Nehrebeczky György megyei fő-
jegyző, mely az ott már huzamos ideje fennálló
„Felvidék“, versenytársa lenne. Igen sajnálnók,
ha a „Felvidék“, mely a vidéki érdekek képvise-
lése körül kellő tapintatot és avatottságot tanusított,
s általában a jobban szerkesztett vidéki lapok közé
tartozott, az új versenytárs által eddigi hasznos mű-
ködésében megakasztatnék.

(A „Fővárosi Lapok“) Ungvárról írják,
hogy ott a „Felvidék“ mellett még egy más magyar
lapot is akarnak alapítani. A „Felvidék“ — néze-
tünk szerint — annyira megfelelt eddigéle hivatásá-
nak, hogy egy új lap keletkezése — ama szük té-
ren — egészen fölösleges. Az erők szétosztása mind
a két lapnak csak ártalmára lehetne, s ilyenmü ver-
senyzés nem áll érdekében sem a vidéki sajtónak,
sem a felvidéki egy pár megye közügyeinek. Ezért
az új tervet nem igen üdvözölhetjük.

(A „Vasárnapi Ujság“) Ungvárt egy
új vidéki lap van keletkezésben, melyet nem tudni
mi ezélből, Nehrebeczky György szándékozik kiadni
s dolgozótársai, hir szerint az irodalom terén telje-
sen ismeretlen egyéniségek lennének. Ungvártuk
már hosszabb idő óta van egy életrevaló közlönye,
a „Felvidék“, mely a környék érdekeit is híven
képvisele, s mint ilyen, a vidék pártolására teljesen
érdemes. Így mellette a keletkező új közlönynek
előre is nem nagy jövőt jósolhatunk. Azért míg egy
résztől a támadó új lapot a vidék érdekeire nézve
teljesen fölöslegesnek tartjuk: másrészt sajnálnók,
hogy a közlöny keletkezése miatt a közönség meg-
osztása által Ungvár és környéke helyi közlöny
nélkül maradjon.

(A „Koszorú“) Nehrebeczky György, mint
szerkesztő, Goics Lázár, mint főmunkatárs „Közér-
dekek Csarnoka“ című lapot akarnak megindítani
Ungvárt. Pedig ott van az elég ügyesen szerkeszt-
ett „Felvidék“, minek hát e szegény világban
az ugy sem som nagy számú közönséget megoszlatni?

(A „Hortobágy“) A kikelettel a vidék iro-
dalmi celebritásai is mozognak. Így Ungvá-
rott is, a város és megye érdekeit híven képviselő
lapnak a „Felvidék“
nek versenytársa van kelet-
kezésben. Ama bizonyos lap „közérdekek csar-
noka“ címet viselne s bizonyos Nehrebeczky
György ur szerkesztése, és még bizonyosabb Goics
Lázár ur segédszerkesztése mellett jelenne meg. E
hirt mint bizonyost a „Felvidék“
ből vesszük, de
ama bizonyos lap iránya és sikere mindamelltt még
bizonytalan.

4) Minthogy én a hálátlanságot egyenlő bün-
nek tartom az apagyilkossággal, egy perczig sem
tűrhetem, hogy lelkelem ily égbekiáltó bűnnel legyen
terhelve; igen lekötöleznem ennél fogva az én Gyuri
jó barátom, ha állítását adatokkal is bebizonyí-
taná, annál is inkább; mert én mindig azon meggyö-
ződésben élek, hogy az én Gyuri jó barátom a ki-
kért pártfogást nem javamra de károm-
ra igyekezett érvényesíteni. Szerk.

Ha pedig a fenti kitétel élez- és nyilövéss horderejével kíván birni, akkor csak sajnálnám ha tiszteletlenséget tudna tanusítani a „Felvidék“ szerkesztője oly testület iránt, melynek ő maga még nem rég tagja volt. 5)

A „Felvidék“ egyébiránt az iránti féltelmét fejezi ki, hogy Ungvár még Europa példányképe lehet.

En e felett csak örvendeni tudnék; mert óhajtván várom: vajha e kedves várost és vidékét közös anyánk, e drága honnak diszgyanant jólét és békés egyetértésben mielőbb tündököltni lássam.

Ungvár 1864 april 14-én.

Nehrebeczky György.

TÁRCSA.

A felvidéki oroszok népdalai magyar fordításban.

Mutatványul egy sajtó alá készen levő munkából.

(Folytatás.)

IX.

Elmegyek, elmegyek,
Katonának megyek,
De téged, kedvesem,
Sohasem felejtlek.
Tán elfelejthetném
Apámat, anyámat;
De éltem fogytáig
Sohasem rózsámat!

X.

Két zöldellő hegy közt
Gyönyörű völgy nyílik,
A két hegy élében
A szép hajnal fénylik.

En azt gondoltam, hogy
A kelő nap fénye,
S ime a galambom
A forráshoz ére.

Kedves, szép kis leány;
Itasd meg ménemet;
Nem itatom meg, mert
Nem vagyok még tied.
Majd ha tied leszek,
Kettőt megitatok,
Uj vederben vizet
Előkebe állítok.

XI.

Hej kis leány, hamis leány,
Nem félsz e Istentől?
Hogy megtagadád kezedet,
Annyi szép legénytől.

Hogy oly soknak bűt okoztál,
Kis leány, megbánod;
Ahhoz még majd a ki téged
Eltarthatni nem fog...

Hát én magam, tán nem vagyok
Talpraesett fajta:
Vilámon fog a futykosóim
S minden kincsem rajta.

XII.

Nehéz neked kis galambom,
Az odóból inni;
Messze neked, hej ifiam,
En hozzám eljönni.

Ha nehéz is vizet innom,
Szomjam oltom véle;
S ha én te hozzád fíradok;
Csókot kapok érte.

Lehoczky Tivadar.

5) Azaz hogy én a Bach-féle rendszer alatt voltam hivatalnok egészen az 1860-iki tisztválasztásig és azt nem hogy tagadtam volna, de még csak nem is szégyeltem, mert mindenki tudja hogy nem hazafiságból de szükségből szolgáltam. Hogy tiszteletlenséget akartam volna tanusítani a tisztikar iránt, ez alaptalan gyanu s felment alóla azon nyilatkozatom, hogy én minden becsületes embert tisztelték! — „Az Isten tudja kik“ kifejezést csupán úgy lehet tehát értelmezni, amint én értettem, hogy t. i. az ember meg sem gondolná kik lehetnek még itt azon ismeretlen ismert írók és híres régiség bűvárok, kiknek közreműködésével a „Közérdekek Csarnoka“ oly viharhoz hasonlítani, melynek utain felragyog a nap, hogy melengető sugárinál megérelődjék a nemes gyümölcs. Szerk.

Egy törvényszéki gyilkosság.

Valódi történet, Angolból.

Szelényi Károlytól.

(Végo.)

Falconer és Bruce teljes léleknyugodtsággal hallgatták a borzasztó ítéletet. Ellenben a hallgatóság az első meglepetés borzadályából kibontakozva hangosan felszólalt, és a törvényszéki ítélet ellenében erősen védelmezte azon nézetét, miszerint a vádlottak ártatlanok, s az ítélet igazságtalan.

Hanem ki bírni leírni azon szívzaggató lelkiállapotot, melybe az ítélet által Falconer neje s gyermekei, valamint Bruce édes anyja és arája jutottak? Nem szükség kirívó színekhez nyulni, hogy e borzasztó szomorúságnak rajzát lefesthessük, — mert kinek szíve nem vérezne e gondolatnál, hogy két férfinak élete és becsülete, ártatlanul semmisítettik meg. — Annál sulyosabban érte a szegény Dick Maryt a sorsnak kérélehetlen csapása, mert édes atyjáról valamint hajójáról, mióta elindult, semmi hír nem érkezett, a törvényszék szorgos kutatása eredménytelen vala, ő egészen eltűnt, és bizonyára hajójával embereivel a hullámok martalékává lön, megbolyegezve még a sirban is becsülete.

De azért nem mult el minden remény a vádlottak megszabadulását illetőleg, már csak azért sem mert míg az ítélő bíróság csak egy szavazattöbbséggel hozá az ítéletet, a vádlottak is határozottan tagadák a büntetést, sőt a közvélemény is javukra szól s Macdonald rossz jellemét mindenki undorral kárhóztatá. Már két ízben elhalasztott az ítélet végrehajtása, mert mindég újabb vizsgálatok rendeltettek, de mind hiába az ítélet végleges helybenhagyása is megtörtént, és annak végrehajtása december 24-ére határozottatott.

A szomorú végrehajtás előestéjén, a két elítéltnek családja engedélyt nyert tőlök búcsút vehetni, miért is Falconer és Bruce lánczaiktól menten, egy tágas szobába vezettek. — Könnyes szemekkel, de némán ölelé át Bruce a halavány Maryt, mialatt Falconer neje, hangos jajkiáltásokban tört ki; Falconer keresztényi megnyugvásra intvén nejét, fájdalmas mosolylyal mondá: „Szeretett nőm, nekünk meg kell halnunk, mint az emberi gyarlóság és rövidlátás mártírjainak, nincs Dundee városában tíz ember sem, a ki büntetteinket elhinné, és mégis egy ember gonoszsága elég volt arra, hogy minket megsemmisítsen. De azért légy nyugodt! a menyői atya ott fenn esmeri ártatlanságunkat, és elébb utóbb napfényre hozandja; legyen meg az ő akarata. Isten veled hű társném, ne szomorkodjál halálom felett, nem sokára egy szebb világban viszontlátjuk egymást.

Midőn az idő közelgett, s a nők távozni valának kénytelenek, Mary jegyesének hajfűrtjeiről egyet levágván, azt keblében elrejté, búcsúul aztán szerelméről és megváltozhatlan hűségéről biztosítá őt. Távoztakor nyugodtnak látszott lenni, ne hogy kedvese fájdalmát nagyobbítsa, — de a mint a börtönajtó utánok bezáródott, alóltan rogyott anyai barátneje és bajtársneje karjaiba.

Másnap reggel Falconer és Bruce komolyan és készülvén indultak a vesztőhelyre, s mindenütt részvéttel és mély sajnálkozás kifejezésével találkoztak.

A „Scots Magazine“ jelentésének befejezésekor mondá: „Az elítéltek a vesztőhelyen, komoly, méltóságosak voltak, s áhitatosan viselték magukat, utolsó szavuk ima volt bocsánatért a szerencsétlenek számára, kik tanuvalloásaikkal halálukat okozák. Reméljük, hogy ha majd e szomorú esemény felett is elterül a homály leple, az idő, — melynek tekintete élesebb, mint az értelmesek szemé, ezen leplet is fellebbenti, és számolni fog az örök igazságnak.

Dick Mary nem sokára azután, hogy minden földi boldogsága szétromboltatott, szülővárosát elhagyá, és rokonaihoz költözött „Inverness“ grófságba. Ott a felföld magasztos természetének közepette, egy barátságos völgynek magányos nyugalmasában vigaszt remélt találni, és az Istenhez is közelebb lehetni, mint azon városban, a hol minden tárgy csak szívének sebeit szakítaná fel ujra. — Falconer özvegye gyermekei nevelése miatt kénytelen volt Dundee városában maradni, a legnagyobb visszavonultságban élve.

Nyolcz hónap elmúlt Falconer és Bruce kivégeztetése óta, a mikor ismét összeült azon tör-

vényszék, mely akkor felettük ítél, és ismét Macdonald áll a törvényszék sorompói előtt, most azonban a vádlottak padján, mint váltó hamisító. — Nem sikerült a ravasz gonosztevőnek a törvény boszúló karját kikerülni, habár sok észszel és bámulatos ügyességgel vitte önvédelmét személyesen, de a hamisítás bebizonyult, és tizennégyévi számkivetésre íteltetett. A közvélemény egészen ellene volt, mert több büntényeket követvén el, senkisémet kétkedett, hogy a 150 font sterling vérdíj birta őt arra, hogy feladását sikeresítse. Még a törvényszéki elnök szavaiból is észrevehető vala, a midőn Macdonaldhoz intézett beszédjét következőleg végezte: „A most befejezett tárgyalásnak végeredménye, valamint egyéb a törvényszék tudomására jutott büntények azon fájdalmas kételyre nyujtanak alkalmat, ha vajjon e törvényszék által mult esztendőben hozott ítélet nem két ártatlant sujtott-e? E kételynek feloszlátását Istenre és az ön lelkiismeretére bízom.“

Macdonald azonban most is ismétlé állítását, miszerint ő akkor lelkiismeretesen vallott, és ezen ismételt állítása következtében sokan nem kétkeltek többé a mult esztendői ítélet igazsága felett.

Évek multak, Macdonald büntetési helyéről — „Vandiemeland“ szigetjéről elszökni akarván, — elveszett, a két kereskedő szomorú kivégzése pedig már régen nem volt a beszéd tárgya, a midőn egyszerre oly esemény történt, mely utoljára mégis felvilágosítá ezen homályos tárgyat.

1840-ik évben egymás után elkövetett lopások és utonállások végre a rendőrséget figyelmessé tevő egy az edinburghi őrséghez tartozó „Gadesby“ nevű katonára. — Kit is az ő városban levő bűvőhelyén elfogva, személyével együtt több tárgy is került a törvényszék birtokába, melyek fontos bizonyágként szolgáltak ellene. — Gadesby belátván, hogy hasztalan minden tagadása, körülmenyes vallomást tett, s részesnek vallá magát minden eddig elkövetett büntényekben, elősorolván a büntények hosszú sorát, melyeket 28 éves létére már 14 éves korától elkövetett. Minden kísérlete sikerülvén, annyira elbizakodott, hogy megakarta kísérteni, vajjon mennyire fogja ő azt vihetni.

Ítélete életfogytiglani fogságra szól, — ennél rosszabb nem érhetette őt, miért is az ítélet felolvasása után kijelenté, miszerint ő lett volna az, a ki három társával 1837. évi februárius havában a Dundeei bankot meglopta, akkori társai közül kettő már nem él, egy pedig nincsen Skóthóban. — Macdonald is tudott róla, és a városból elött mint ő állott, hogy őket veszélykor értesítse. A mint ez két nőt vett észre, kik közeledtek és gyanuperrel éltek, hozzájuk csatlakozott, s elámitá őket, hogy a tolvajok közül ketten férjeik kenyéradói. — Macdonald Falconer és Bruce kereskedőkre haragudván, miután csakugyan némi hasonlatosság volt közöttök, ez által remélte a két nőt hallgatásra bírhatni, és így a gyanut a valódi tettesektől eltávolítani, a mi sikerült is. Később Macdonald a magas díjt, mely kifizetett, megnyerni akarván, dolgát úgy intézte, hogy a díj csakugyan zsebébe csuszott. Falconer és Bruce pedig felakasztatott. — Ő, Gadesby — akkor jelen volt a vesztőhelyen, és ott

abban a hitében erősödött, hogy a vesztőhelyen a székelyfia, és többé mi sem árthat neki. Vallomásának bizonyosságára előmutatá a szekrényről letört lakatot is, melyet eddig mindenféle használt. Midőn Macdonald a következő évben elfogatott, ők is félték, hogy elárulhatná őket, minek folytán sikerült egy ezédulát kezébe juttatni, melyben figyelmeztette, hogy állításának valódiságát álhatalatosan védje, s ha majd hajóra fog szállítani, megfogják menteni.

A borzadály egy jajkiáltása futotta át egész Scóthont, a midőn Gadesby vallomása közhírré jutott. Mily irtóztatóan hathatott azoknak lelkiismeretükre, kik Falconer és Bruce kereskedőket halálra ítelték, de azért a tisztelet jelek s az ártatlanságuk fölötti nyilatkozatok nem adhaták többé vissza családjaiknak a meggyilkoltakat. — Dick Maryra nézve e hír csak azon egyetlen vigaszul szolgált, hogy meggyőződése valósult.

Mint a repkény, ha támaszától megfosztatott, még egy ideig élösködik, azután elhervad, — ugy a szerencsétlen leány is, ki édes atyját, barátját, kedvesét egyszerre elveszté, azon egy örömmel vigasztalá magát, hogy kedvese sirját virágokkal ékesíté; rövid idő mulva az ő sirja ékített virágokkal szerető kezek által.

Ujdonságok.

— Az unghmezei gazdasági egyesület május hó 4-én fogja tartani tavaszi közgyűlését.

— Az unghvári casinó-egyleti táncvizigalom alkalmával rendezendő sorsjátékra követhető szíves adományok küldettek be alolirothoz: Boronkay-Csicsery Lilától egy serleg.

Csengery Piroskától Homonnáról egy narancs alakú tívánkos.

Major Jolántól (9 éves) Homonnáról egy munkakosár gyöngyből.

Major Annától (8 éves) Homonnáról egy kis névjegy-kosár gyöngyből.

A „Felvidék“ szerkesztőjétől Árpád Hou és Vatta Etel történeti korrajz, írta Remellay Gusztáv, két kötetben.

Fogadják a lelkes adakozók az egylet hálás köszönetét!

KOREGTKO LUCZIÁN
egyl. felügyelő.

* Azon tisztelt honleányoknak és honfiaknak, kik a casinó-egylet sorsjátékára nem kézi munkákat szándékoznak adományozni, ajánljuk Fraenkel B. unghvári könyvkereskedését, hol mindennemű díszkötésű könyvek sokkal jutányosabb áron kaphatók, mint más nem annyira érdekes tárgyak a kereskedésekben. —

— n. Unghvárot május hó elején orosz előadást fognak rendezni a convictus épületében.

* Azon angol társaság megbizottja, mely az unghvári kamarai uradalmat a mostani bérlőktől átvenné, a bérlött javak megtekintése végett vidékünkön időzött.

— Paulay Mór unghvári postamester barátunk f. hó 17. tartá esküvőjét Turner Ninával! Menyegzőjük oly zajos volt, a minőre az unghvári közönség alig emlékszik. Legyen életük annál zajtalanabb!

* A Szürthe helységében rendszeresített postahivatal jövő május hónapban fogja megkezdeni működését; valóságos nyereségnek tartjuk Szürthe vidékére nézve, hogy postakezélőül Fábry Gyula neveztetett ki.

* A Szabó és Philippovics-féle jeles szintársulat f. hó 20-án kezd meg előadásait Eperjesen, onnan mint biztos forrásból értesülünk még a jövő hó folytán városunkat látogatja meg s minthogy nálunk opera társaság még eddig soha sem volt, kétszeres érdeklődéssel nézünk a nyári színházi idény elébe.

Sáros-Patakról írja t. tudósítónk: Itt is kezdődnek az öngyilkosságok. Egy pékmester ugyanis a napokban kétszer ugrott a Bodrogra, de egy arra járó vadász főbe lövéssel fenyegetvén, ijed-

tében kímászott a vízből s megszabadult a haláltól. A tisztai apróbb gőzösk már két ízben jöttek fel városunk alá a Bodrogon, s 4-5 ezer köbölre menő gabonát szállítottak az inség sujított vidékekre.

* Munkácson a Mezey József festőművész javára rendezett hangverseny 178 forintot jövedelmezett.

— Beregszászon a rendezett tanácsot eltörölték. 1247-től 1849-ig volt a város e jognak gyakorlatában, midőn a bekövetkezett katastropha megakasztá folyamában. A lakosság keseregve nézte ez annyi királyi donatiók által szentesített s kiterjesztett kiváltságának hatályon kívülvételét s mindent áldozott volna, annak életbeléptetéséskézrendő. S midőn az 1861-ki megye bizottsági gyűlés első teendői közé sorozá visszaállítását, memorandummal fogadá az összes lakosság. Most pedig e 600 éves jogot, mely, volt idő, midőn a pallosjogig ki volt terjesztve, s melyet az ösök a nemzet legszomorubb napjaiban is fenn tudtak tartani, ujonan megkezdett működési pályájának harmadik évében 259 szavazattal 15 ellenében elvetették.

* Zolyom megyében magyar-olvasó- és társalgó-egylet alakult. Eljen és virágozzék!

* „Az Esztergomi Újságban“ olvassuk, hogy ott e hó elején, midőn azok a hideg napok jártak, két ember megfagyott.

* Debreczenben is lesz nöi. bazár a szűkölködők javára, mely a közelgő szent-györgy vásár alkalmával nyílik meg.

* Zsolnán Trenesemegyében magyar műkedvelő társulat alakult, s előadásait Szigethi „Vén bakancsos“ című népszínművel már meg is kezdé. Sok kitartást kívánunk a lelkes műkedvelőknek,

— Fraenkel B. unghvári könyvtárosnál következő irodalmi ujdonságok kaphatók: —

Arany János Buda halála. Ára	2 ft. — kr.
Jósika Miklós „Sziklarózsa“ 4 kötet	4 „ — „
Mundt Th. „Mirabeau gróf“ 5 kötet	2 „ 50 „
Koock Pál „Martin számara“	1 „ — „
Halmágyi „Ely és előitélet“	1 „ 80 „
Salamon „Magyarország a török hódítás korában“	2 „ 80 „
„Magyarország helynévtára“	4 „ 50 „

Vegyes.

— (Kellemtelen tévedés.) Egy dublini ügyvéd a napokban egy gyilkossággal vádoltnak védelme alkalmával különösen járt. Érdekében állott, hogy a törvényszéknek a meggyilkolt testében talált golyót bemutassa. Az ügyvéd a golyót jobb kezében tartotta; de mivel hurutban szenvedett, balkezeiben néhány növényecukor volt. A beszéd hevében, midőn épen

ismét egy ezukorkát akart szájába tenni két kezét eltévesztette s a golyót nyelte el úgy hogy az a védelemmel együtt egylőre torkában maradt.

(Csodás menekülés). Az oroszlamosi vasúti állomás első őrházánál mult hó 28-án d. u. 5 órakor az érkező vonat nem volt jelezve. A mozdonyvezető egy harmadfélves fiúcskát látott rögtön előtűnni, ki a rohanó vonat elé szaladt. A mozdonyvezető rémülete leírhatlan volt; a kerékkötés már hasztalan, még egy másodperc, és a gyermek a pályán feküdt! A mozdony, viztartó és kilencz vagon keresztül ment rajta, s midőn a vonat megállott, a gyermek jó kedvvel és épen bujt elő az utolsó kocsik kerékei közül. Szerencsére a vas-sinek mellett egy kis homok ment a szemébe. Agyermek anyja, kinek férje távollétében a gyermeke vigyáznia s a vonatot jelezni kellett volna, se az egyiket, se a másikat nem tette; és hanyagságáért ezen halálos aggodalommal és — hivatalos megrovással bünhődött.

Szerkesztői posta.

— Zemplén — Abauj — Bereg — Ugocea — Máramaros — Szabolcs és Sáros megyékből oly levelezőkre volna szükségünk, kik apró hírekkel látnák el hetenkint lapunkat. Az ajánlkozónak tisztelet-példánnyal szívesen szolgálunk.

— S. a. Ujhelyből E — küldeményét hálás köszönettel vettük.

L. T — nak Munkácson, Fogadj a becses küldeményéért köszönetünket; a „Történelmi adatokból“ is szívesen vennék egy szállímanyt.

— H. D. Lehetetlen, Irni fogok. Fogadd üdvözetemet.

B. E. Eperjes. Költeményeiről közelebb szólólandunk. Vidéki tudósításokat kérünk.

P. L — nak. Kaptad-e 21-én küldött levelemet?

Vásári tudósítások.

Unghvár. Folyó hó 14-én tartott hetivásárunk az izraeliták ünnepe miatt nem volt elég élénk; az életpiacozon semmit sem lehetett eladni, az élet ára nem igen változik. — Időjárásunk még mindig télies, folytonosan szeles napok járnak, s a hegyeken még mindig fehérlik a hó. Az utóbbi dekek a nyenge vetést megcsípték, a szőlő is megvakult némely helyen, de nagyobb kárt semmiben sem tett.

Nagy-Mihály. Folyó hó 13. tartott hetivásáról a piaczi árak kimutatása: Buza köbölönként 7-7 ft. 40 kr. Rozs 4 ft 80 — 5 ft 20 kr. Árpa 4 ft 60-80 kr. Zab. 3-3 ft 20 kr. Tengeri 4 ft 60-5 ft.

Nyiregyháza. Folyó hó 16. a piaczi árak hivatalos kimutatása: Buza köbölönként 8 ft 80 kr. Rozs 6 ft. 60. kr. Árpa 6 ft. Zab 3 ft. 90 kr. Tengeri 6 ft. 40 kr.

HIRDETÉSEK.

5563

XI. sz.

Árverési hirdetmény.

Az unghvári es. k. kerületi pénzügy igazgatóság által közhírré tétetik, miszerint Unghmezeiben kébelezett Hornya helységben folyó 1864-ik év május 9-én és következő két nappján nyilvános árverés fog tartatni, mely alkalommal több ezer iteze szesz, ezen felül egy szeszgyárba kívántató műszerek, nem különben lovak, ökrök, és tehének, úgy különbféle szemes élet neműek, valamint gazdasági eszközök is egyenkint s nagyobb mennyiségben azonnali kész fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek fognak eladatni. — Ez árverésben részeseülni óhajtók a 10¹⁰⁰-töli bánatpénzzel ellátva, a fent kitűzött három napon, a helyszínén, hivatalos órákban ez árverési Bizottmány nál megjelenni sziveskedjenek. — A kikiáltási árak az unghvári es. kir. kerületi Pénzügy Igazgatóság Irattárába, ugy a tibi, Nagy-mihályi és Nagy-kaposi adóhivatalnál is létező árverési feltételekben megtekinthetők.

Unghváron aprilis 17-én 1864.

Zemplén megye Füzeses helységében (u. p. Nagy-Mihály) 110 darab egészséges fiatal juh eladandó, — alolirt tulajdonosnál bár mikor megtekinthetők.

Füzeses Gyula.

Alolirott tisztelettel tudatja a t. e. közönséggel, hogy 12 év óta fenálló vas és fűszer üzletével felhagyandó, árukészleteit gyári, sőt azon alóli áron is kész pénz fizetés mellett a legrovidebb idő alatt eladandja, azon eddigi rendszeres vevő-urakat tehát kik nálam feltétlen hitelt élveztek tisztelettel felkérlek, hogy az adásaikat kiegyenlíteni sziveskedjenek hogy az eddigi bizalmat és barátságot jóvendőre is fentartani szerencsés lehessenek.

Spitz,

unghvári vas és fűszer kereskedő.

Egy gazdatiszt, ki egy magas rangu uraság jól rendezett uradalmában mint gazdatiszt több évekig alkalmazva volt, s a gazdaság terén valamint elméletileg, úgy gyakorlatilag kiképezve van, a magyar, német és tót nyelvekben jártas, és jó bizonyítványokat képes előmutatni egy rendelkező tiszt állomást óhajt nyerni; — bővebb tudósítást ad a „Felvidék“ szerkesztőségére.

Dolinay Lászlónak az unghvári kis-kőhegyen fekvő — 9 árkos, egészen jó karban lévő szőlője 5 vécás aljjal, új borházal, s a hozzá tartozó nagy részben új szüretelő edényekkel 800 osztrák értékű forintért szabad kézből eladó. Bővebben értekezhetni a tulajdonosnál Unghváron.

Nyom. Unghvárt Jäger K. betűivel.

Vásári jelentés.

Hirsch L. és Blau L.

Ékszer-árusok Pestről, ajánlják jól rendezett raktárunkat a legújabb izlés után készített arany-, ezüst- és ékszeráruk-, gyöngyök- és órákkal. Régi arany, ezüst, ékszer és gyöngy a legmagasabb áron vétetik meg és cseréltetik be. Főraktár Pesten nagy-hid utczában 15. szám és Bécsi-uteza sarkán.

Vásári áruhelye Unghvárt, a nagyhidnál Weinberger-féle házban.

HIRDETÉS.

Jäger Karoly nyomdájában

községi költség-könyvek

több ezer példányban folyvást kaphatók.

Ára százankint 2 uj forint.

A „Felvidék“ re előzethetni:

Májustól — december végeig
8 óra 4 ftjával.

Májustól — augusztus végeig
4 óra 2 ftjával.